

[Boligministeren]

get af det gode, er det vel et godt signal om, at her bør loven ændres.

Det er netop det, der har gjort indtryk på mig, at man kan kombinere disse to ordninger, så man både gennem overrenten og ved tilskud fra staten kan få dette dobbelte tilskud. Det er faktisk lidt for godt, synes jeg, men det er ikke fra min side ment som en opfordring til at holde op med at spare op. Man kan glæde sig over, at man kan spare op i dag, og at det virkelig kan betale sig og være klogt at gøre det med den almindelige renteutvikling, med den realrente, vi har. Og derfor vil jeg fortsat anbefale at spare op, selv om man ikke får en statslig præmie.

Så vil jeg endelig sige, at lovforslaget er gennemgået meget nøje af Justitsministeriets Lovafdeling, som ikke har haft indvendinger vedrørende forslagets overensstemmelse med grundloven, hverken med hensyn til ekspropriation eller tilbagevirkende kraft. Tilsagnet er givet mundtligt, men jeg vil gerne love Folketinget, at jeg vil indhente det skriftligt, og jeg ser gerne, at det kommer hurtigt frem fra Justitsministeriet. Og så vil jeg naturligvis tilstille Folketinget den udtalelse fra Justitsministeriet, så man sort på hvidt kan konstatere, at her har man hverken en lovgivning med tilbagevirkende kraft eller en lovgivning, som er i strid med grundloven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 322:

Forslag til lov om ændring af lov om privat byfornyelse. (Private andelsboligforeninger og statsgaranti for lån).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).
(Fremsat 19/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Lissa Mathiasen (S):**

Også dette lovforslag skal ses i relation til regeringens ønsker om at fremme beskæftigelsen.

Som det jo fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har der trods væsentlige forbedringer af loven om privat byfornyelse ikke været den store efterspørgsel efter denne ordning til trods for, at vi jo ved, at netop de private udlejningsejendomme er karakteriseret af et væsentligt moderniserings- og opretningsbehov. Jeg tror, det for en væsentlig del skyldes en meget høj grad af usikkerhed med hensyn til ordningen, ikke mindst fra lejernes side, og derfor er vi også meget optaget af, om vi undervejs i udvalgsbehandlingen kunne finde en løsningsmodel til oprettelse af en konsulenttjeneste, som kunne bistå ikke mindst lejerne i deres eventuelle overvejelser om at gå ind i et sådant projekt. Kan vi finde en løsning, som kan fjerne usikkerheden, vil det være godt.

Lovforslaget lægger også op til at udvide kredsen af ejendomme, således at også private andelsboliger bliver omfattet af loven om privat byfornyelse. Vi ved, at der for de private andelsboligers vedkommende ligeledes er et meget stort moderniseringsbehov. I den sidste opgørelse skønnede man, at behovet var på ca. 20 mia. kr., og vi må derfor forvente, at der rent faktisk kan udføres en del arbejde i denne boliggruppe, til gavn for både beboerne og sandelig også for beskæftigelsen.

Men også i den ældre almennyttige boligmasse finder vi et tilsvarende behov. Nu ved jeg jo godt, at dette her er forligsstof fra den tidligere regerings tid, et forlig, som vi naturligvis står ved. Men jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at når forligsaftalen udløber her ved årsskiftet, vil Socialdemokratiet være meget optaget af også at få den del af boligmassen med ind under de samme muligheder, og jeg håber derfor, at boligministeren allerede i dag vil tilkendegive – naturligvis stadig under skyldig hensyntagen til tidligere indgåede aftaler – at han er enig i det rimelige og rigtige i, at